کد خبر: ۴۵۱۴۶۲
چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۰ ۹:۳۲

سر باز کردن یک زخم کهنه

زخم کهنه شمشیربازی با صحبت‌های تند سرمربی اپه سر باز کرد و ابهاماتی را درباره عملکرد این فدراسیون باعث شد.

به گزارش خبرنگاران گروه ورزش گزارش خبر،شمشیربازی از جمله رشته هایی است که در چند ساله گذشته با مدال آوری و موفقیت هایی که اسلحه سابر کسب کرده، در رسانه ها و جامعه ورزش بیشتر دیده شده است. بعد از این موفقیت ها شاید این تصور در اغلب جامعه به وجود آمد که سابر همه شمشیربازی است و همه چیز به این اسلحه ختم می‌شود اما گویا ماجرا چیز دیگری است. اکنون این سوال مطرح است که دو اسلحه دیگر، اپه و فلوره، کجای تفکرات مسوولان قرار دارند؟ در واقع، این پرسش مطرح شده که مدل توسعه این فدراسیون، کلا مربوط به تعدادی انگشت شمار در یک اسلحه است و بقیه ظرفیت ها نیز تعطیل شده است؟
فدراسیون شمشیربازی و در راس آن فضل الله باقرزاده، در چند سال گذشته با موفقیت سابر جلو رفتند و کمتر صحبت از اپه و فلوره به میان آمد. به نوعی این موضوع جا افتاد که این اسلحه، تافته جدا بافته است و شرایطش فرق دارد اما آیا پدر یک خانواده می‌تواند بین فرزندان خود فرق بگذارد و آنها را متفاوت ببیند؟ مگر اپه و فلوره جلوتر از سابر نبودند؟ زمانی اپه از همه اسلحه ها شانسش برای حضور در المپیک بیشتر بود و فلوره هم سوم آسیا بود، اما چرا این دو اسلحه در ۷،۸ سال گذشته به این وضعیت افتاده‌اند؟ اگرچه مدیریت منابع یک اصل مسلم است اما چگونه چنین ماجراهایی رخ داده و شرایط کنونی ایجاد شده؟

کسی منکر موفقیت و تلاش سابریست‌ها نبوده و نخواهد بود. آنها کار بزرگی با توجهات فدراسیون انجام دادند، اما مسئولان فدارسیون باید بیندیشند که در مسیر توسعه این ورزش، چگونه حرکت کرده و اساسا امکانی برای رشد سایر اسلحه ها وجود داشته که اکنون به قضاوت در این باره بپردازیم؟ اگر چنین فضایی وجود داشته، چرا سرمربی تیم ملی اپه آرزوی تمرین شاگردانش، حتی در شیرودی را داشته؟ وقتی توجهات نابرابر باشد و عدالت رعایت نشود، یکجا صدای اعتراض بلند می‌شود و حالا این زمان فرا رسیده و زخم کهنه شمشیربازی سر باز کرده است.
رئیس فدراسیون، در این میانه دعواها کجای ماجرا ایستاده و چه کرده است؟ توجه به یک اندازه که شدنی نیست و شاید هم فاقد منطق مدیریتی است اما آیا به عدالت میان همه فرزندان خود رفتار کردید و تقسیم امکان ها به صورت عدلانه (نه برابر) صورت گرفته است؟ اگر مسیر فدراسیون در جهت عدالت و بهره مندی از تمامی ظرفیت ها بوده، چرا سرمربی اپه که زمانی دبیر فدراسیون بود، این انتقادهای تند را نسبت به رفتارهای تبعیض آمیز انجام می‌دهد؟

شمشیربازی فقط سابر نیست و موفقیت هر سه اسلحه یا برعکس ناکامی آنها به نام فدراسیون نوشته می‌شود. مدیری موفق است که عدالت را برقرار، ضعف ها را برطرف و نقاط قوت را تقویت کند؛ نه اینکه پشت موفقیت‌ها پنهان شود و ضعف ها را نبیند. با تاکید بر قابل تقدیر بودن اقدامات صورت گرفته در اسلحه سابر، به نظر می رسد بایستی تجدیدنظری جدی در راهبردهای این فدراسیون در مدل توسعه، توزیع فرصت ها و امکانات و مسیر پیشرو صورت گیرد.